

tion med 90,000 Kr., som der er Tale om, vil for det første rimeligvis blive noget formindsket ved, at man ikke foreløbig vil bygge den Bro, der er Tale om, og hvad der ellers mangler i Beløbet, antager jeg ret sikkert ikke vil behøve nogen Efterbevilling, idet Overslaget, som jeg i øvrigt tidligere har udtalt, i Modsætning til Overslagene for andre Forslag, der have været fremme, har været saa forsigtigt, at man nok kan komme igennem med det Beløb, der bevilges. Den anden Ændring i Lovforslaget gaar egentlig blot ud paa at slaa fast, hvad alle vi, der stemte for det tidligere, vare enige om, at dette var og kun kunde være et Forsøg. En stor Del af dem, der ere kendte med Forholdene, har den Mening, at dette Forsøg vil vise sig at give en Løsning, som tilfredsstiller de Interesser, der er Tale om. Andre mene, at det vil være meget tvivlsomt, og i saa Tilfælde vil man maaske staa overfor en Lukning. Men det er noget, som det er fuldstændig rigtigt at lade Fremtiden vise.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) sagde, at Bestemmelsen i § 3 var højst mærkværdigt affattet. Han spurgte, hvad der mentes med Ordene: „For saa vidt de i Henhold til § 1 udførte Arbejder ere utilstrækkelige“. Der menes ganske sikkert for det første: hvis de ere utilstrækkelige til at hindre den Fortræd, vi have været Vidne til sidste Vidner. Jeg for mit Vedkommende har bestandig næret Tvivl, om man kan blive staaende ved, som her er foreslaaet, 200 m² for Aabningen, eller om det ikke var nødvendigt at gaa til et noget mindre Tværmaal, men i saa Tilfælde er det en ren Ubetydelighed, der da vil være Tale om; hvis der maa ændres noget ved Løbets Profil. Det andet, der er ment med tilstrækkelige, er, som før sagt, at vi staa overfor et Forsøg, som skal vise, om det, vi her gaa til, er en Løsning, som vil ordne Forholdene tilfredsstillende derovre. Nu sagde det ærede Medlem, at idet det blev gjort til et Forsøg, som man slet ikke vidste, hvad der kom ud af, kom det til at staa i Strid med, hvad Landstinget havde været enigt om, thi det eneste, man i Landstinget var enig om, var at gaa til en endelig Løsning. Det er mig ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem har kunnet faa det ud af de i Landstinget faldne Udtalelser. Det, Landstinget var enigt om, var, at nu maatte vi have en Løsning, som hindrede den Fortræd, vi ellers kunde staa overfor. Landstinget var enigt om,

at der maatte gøres noget, og at man maatte tage fat hurtigst muligt.

Saa sagde det ærede Medlem yderligere, at der var intet naaet i denne Sag, naar vi vedtage dette Lovforslag. Jo, der er netop naaet noget. Der er naaet det, der i dette Øjeblik skulde naas, nemlig at vi sikre Udløbet ved Hvide Sande paa en saadan Maade, at vi ikke, saaledes som ved de Løsninger, der hidtil have været fremme, staa overfor, som det ærede Medlem sagde, igen at begrave Millioner. Jeg har tværtimod den bestemte Tro, at det, vi nu gaa til, ikke vil skylle bort selv under meget onde Vilkaar fra Vesterhavets Side. Det er det, der er naaet, en meget solid Løsning af Sagen, saa vidt som den kan løses i dette Øjeblik.

Jeg vil haabe, at Regeringen vil sørge for, at der meget hurtigt bliver taget fat paa Arbejderne; thi det eneste, der skulde bringe mig til at nære Tvivl om, at de 900,000 Kr. ville slaa til, er, at Forholdene derovre, hvis der ikke bliver taget hurtigt og energisk fat, kunne stille sig saaledes, at det bliver en endnu større Opgave, end det er i dette Øjeblik. Det stærke ved det Forslag, der her foreligger, er netop, at naar der tages kraftigt og hurtigt fat, vil man have sikret Bunden og indsnævret Løbet saaledes, at selv om man ikke naar igennem inden Vinteren, vil der ikke ske nogen større Ulykke. Jeg kan derfor ligesom tidligere paa det bedste anbefale dette Lovforslag og haaber ogsaa, at det skal blive vedtaget her i Tinget.

Holger Neergaard: Jeg kan jo nok indse, at Slaget er tabt, men ikke desto mindre vil jeg for mit Vedkommende kæmpe, saa længe det er mig muligt, og jeg vil navnlig tilraade mine ærede Meningsfæller ikke at følge den af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) gjorte Henstilling, thi derved vilde man erkende, at den rigtige Løsning af Spørgsmaalet om Ringkøbing Fjords Afvanding er udskudt; jeg tør næsten sige for evige Tider. Det er min Overbevisning, at hvis det, som her er foreslaaet fra Landstingets Side, bliver vedtaget, ville vi, der have en anden Mening, være afskaarne fra nogen Sinde at faa vor Mening sat igennem.

Med Hensyn til selve Lovforslagets Ordlyd deler jeg ganske det ærede Medlem fra Kertemindes (Eduard Larsen) Mening. Hvad er nemlig Meningen med dette Udtryk: „delvis lukke“? Er det Meningen at antyde, at man senere skal